

beregnete efter Statsregnskaberne og beregnede paa samme Maade, som vi have været vante til at beregne dem her i Rigsdagen i al den Tid, jeg har siddet i Rigsdagen, nemlig efter §§ 22 og 23 I. og de tilsvarende Afsnit paa § 26. At man kunde beregne Militærudgifterne paa en anden og heldigere Maade, har jeg aldrig benægtet, men her er benyttet den Maade, Rigsdagen er vant til, den Maade, der ogsaa anvendes af vort statistiske Bureau, og den samme Maade endelig, som det ærede Medlem selv for 3 Aar siden som Ordfører har benyttet her paa Rigsdagen, idet han da over for det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen), der havde opstillet en Beregning af Militærudgifternes Stigning, udtalte: „Jeg tror derfor, at man netop ud fra et antimilitaristisk Standpunkt gør rigtigst og klogest i at holde sig til de Udgifter, som ere de egentlige Militærudgifter, og som falde paa §§ 22, 23 I. og 26 V. og VI.“

Det staar i Rigsdagstidenden for 1903. Det er altsaa den samme Maade, som vi have været vante til.

Hvad selve Tabellerne angaar, har jeg i en Skrivelse, som staar paa første Side, nævnt, hvorledes de ere bragte til Veje. Jeg har ikke givet mig ud for personlig at have udarbejdet dem, men har ladet dem udarbejde i Marineministeriet, og om at de der ere udarbejdede saa samvittighedsfuldt som muligt, nærer jeg aldeles ingen Tvivl. Jeg tænker ikke og har aldrig tænkt paa, at mine Embedsmænd i Marineministeriet skulde have nogen som helst Lyst til at forfatte et Tendensskrift, som det ærede Medlem mente. I min Skrivelse, der findes paa første Side, staar der udtrykkelig, at det er Militærudgifterne for Danmark, saaledes som jeg nu har angivet dem og sammenlignet med de tilsvarende Indtægter her i Landet. Dernæst staar der, at for Norge og for Sverige ere Tabeller udregnede paa samme Maade, idet nemlig Fyr- og Vagervæsen m. v. er draget fra. Saa er der ligeledes Sammenligning mellem de norske Indtægter og de norske Militærudgifter, og mellem de svenske Indtægter og de svenske Militærudgifter. Videre findes ikke opgivet. Nu vil det ærede Medlem sammenligne de norske Militærudgifter med de danske, og de svenske med de danske. Det kan man ogsaa gøre, det indrømmer jeg, det kan man meget godt gøre. Derved fremkomme jo ganske vist adskillige Vanskeligheder, som det ærede Medlem ogsaa selv var inde paa, men naar det ærede Medlem var i den Grad ude af

Stand til at kontrolere, hvorledes Fremstillingen var given, at han hvert Øjeblik vovede sig ind, om jeg saa maa sige, paa disse Mængder af Tals Hængedynd og hvert Øjeblik ubehjælpsomt raabte: Maatte jeg spørge den højtærede Minister: Er det taget med? Er det taget med? Maa jeg spørge? Maa jeg spørge? Maa jeg spørge?, vil jeg sige til det ærede Medlem, at det beviser jo allerbedst, hvor lidt han er i Stand til at give en virkelig Kontrol over disse Tal. Han paastod, at de Tal, her ere fremsatte, ere tendentiøse, benyttede paa en tendentiøs Maade. Jeg tror, at ærede Medlemmer fik det Indtryk, at man kunde vende Paastanden mod ham, netop hvad hans Undersøgelser angaar. Jeg skal imidlertid slet ikke gøre det, jeg skal heller ikke opholde mig videre ved hele denne lange Del af hans Tale, fordi den ikke har noget med de foreliggende Lovforslag at gøre.

Dernæst kom det ærede Medlem tilbage til den Episode fra 2den Behandling, hvor han vilde have udleveret Manuskriptet til min Tale. Jeg skal i den Henseende henvise til det Svar, jeg da gav, og sige, at hvad han i øvrigt paastaar om den Ting, saa har det alligevel sit Forholdende saaledes, at Indholdet af det, jeg sagde, Meningen af det, jeg sagde, findes i Rigsdagstidenden. (Afbrydelse). Findes ikke? (*Borghjerg*: Der skal findes Ordene, ikke Meningen!). Jo, Meningen findes anført, naturligvis gennem Ordene, deri har det ærede Medlem Ret.

Jeg skal nu gaa over til at tale lidt om de foreliggende Lovforslag, og der vil jeg henholde mig til 5 Punkter. Der er nemlig ved anden Behandling, til Dels ogsaa ved første Behandling og til Dels allerede igen ved tredje Behandling af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), rørt ved disse 5 Punkter. Det første er nemlig et Spørgsmaal, som han har fremsat, de andre 3 Paastande, som dels han, dels andre have fremsat, og det sidste en Trusel, dels mod mig, dels mod det Parti, som jeg tilhører, og som er villigt til at stemme for Lovforslaget.

Hvad nu først Spørgsmaalet angaar, lyder det saaledes: Hvorfor har Venstre-reformpartiet givet det nuværende Ministerium denne Lønningslov, som det nægtede Krigsminister Madsen? Jeg ved ikke, om det var Ordene, men det var i hvert Tilfælde Meningen med Spørgsmaalet. Der er nu for det første til Spørgsmaalet det at sige, at Venstre-reformpartiet ikke har nægtet Krigsminister Madsen dette Lov-